

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרב"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א
פ' ואחתנן | מילין 34 | שנה ב'

לעורר ליבי

דיבורי אמת מבארו של הנחל נביע

ה'שאיפות' של בין הזמנים

מה עושים כשנכנסים בעשר ל'שטיבלאך' או כשנמצאים בסוף הישב"ז ורוב הסדר כבר עבר בפטיפטים | מה אומר מוהרנ"ת למי ש'ראשית חנמה' גרם ליאוש
האם 'לא זכה נעשית סם מוות' נאמר גם עלי? | טעם הכפילות 'נחמו נחמו עמי'

יודעים על זה רק להתחזקות, להתחזק הלאה להתחיל ללמוד ברציפות ולנצל את הזמן, ולא ח"ו להתרפות בגלל מה שכבר עבר.

וכך יכול להיות גם להיפך אחד שיועד כמה יקרה אפילו דקת לימוד כמה חשוב כל דיבור בתפילה, והוא לוקח את זה ומשתמש בו להרגיע את עצמו לכתחילה, אדם זה משתמש עם דברי התורה להיפוך כוונתם ומסרתם.

איך יכול להיות שהם לא צודקים, הלא כך כתוב מפורש בתורה ובדברי חז"ל? הדיבורים על חומרת כל דבר שכל אחד מצויד בהם נכונים וצודקים במאת האחוז!! אבל כך לימדונו חז"ל גם את דברי התורה צריך לצייר לטובה שיהיו סם חיים ויכול להיות אחד שלומד ויודע תורה וזה נעשית לו סם מוות רח"ל.. אכן אנחנו מורגלים שהכוונה סם מוות הוא שלוקח את התורה לכיוון הנגדי לגמרי 'קרדוס לחפור בו' אך זה רלוונטי לכל אחד ואחד גם כן, אם הוא לא יודע איך להתנהג עם התורה שבמוחו באופן שרק יקרבהו מכל מצב שהוא, איך למצוא בכל רגע נתון ובכל עליה וירידה את העבודת ה' שלו, יכול להיות שהתורה עצמה תגרום לו ריחוק עקב שכלי ציורו שבהם הוא מקבל את דברי התורה אינם על תיקונם.

ובשביל כך אומר רבי נתן 'הכול צריכין למרי חטיא' שהוא הצדיק האמת שיכול לצייר אותיות התורה לטובה, החכמים הקדושים שהם יודעים לדרוש התורה כפי כוונתה באמת וללמד אותנו דרכי חיים, ועל צדיק כזה כתוב בנוח זה ינחמנו ממעשינו, כי הוא הנחמה והתקווה כי הוא יודע ללמוד את התורה על נכון ולהוציא לנו הנהגות ישירות.

וזה מה שאומרים פעמיים נחמו, מסביר רבי נתן זי"ע, התורה היא הנחמה אך צריכים נחמה כפולה, אחרי שיש לנו את התורה צריכים לדעת איך ללומדה באופן שרק תחזק את ידינו בעבודת הבורא, ולא שח"ו תשוב ותחליש אותנו עוד יותר.

וכידוע מה שכותב רבי נתן זי"ע לאנשים שלמדו בספר ראשית חכמה ובמקום להתחזק נחלשו ונכנסו ליאוש מרוב שראו חומרת כל עבירה, שלא להם במצב כזה נתחבר ה'ראשית חכמה'! ואל להם ללמוד בו עכשיו, כוונת ה'ראשית חכמה' הייתה כדי לקרבכם לעבודת ה' ולא להיפך.. הטעימים רבי נתן.

כל נחמתנו ותקוותנו הוא התורה, אך גם אחר כך צריכים אנו לנחמה כפולה שנדע איך להוציא לעצמנו הנהגות ישירות, וזה ע"י החכמים האמיתיים והצדיק האמת, ואז נוכל לקבל את הנחמה האמיתית שיש בתורה ולהתחיות על ידה לנצח.

רבי נתן זי"ע, כל הנחמה שיכולה להיות בעולם זה רק התורה הק' רק זה מה שיכול לנחם את האדם בפרט, ואת הבריאה בכלל, כמו שכתוב 'זאת נחמתי בעיני' שזה עיקר הנחמה. והכוונה היא שנוציא מהתורה אורחות יושר לדעת איך להתנהג בכל מצב ומה לעשות בכל רגע ואיך לעשות רצונו יתברך בכל רגע וזמן נתון.

אך לא כל אחד זוכה להוציא לעצמו הנהגות ישירות לעצמו איך להתנהג בחייו, וישנם כאלו שאף מהפכים אורחות יושר ולוקחים את אותה תורת אמת המנחמת ומשמחת כל לב לכוונה הפוכה, ובכך גורמים להרחיק את עצמם מהקב"ה כביכול בשם התורה. אך איך ייתכן כזאת? לקחת את התורה ודווקא משם להתרחק מהקב"ה, הלא

כל אחד מתחיל את ה'בין הזמנים' ברגל ימין, אך האם לכולנו זה גם ממשיך כפי הציפיות עד ר"ח אלול? זה גם ממשיך כפי הציפיות עד ר"ח אלול?

התורה זה הקב"ה בעצמו? אך כבר לימדונו חז"ל שישנם כאלו שנעשית להם התורה 'סם מוות' רח"ל, סם מוות אין הכוונה רק שמקלקלים את העולם עם תורתם, כל אחד לעצמו אם אינו לומד ומוציא מהתורה את מה שנצרך לו עכשיו להתקדם בעבודת הבורא זה בחינה של 'סם המוות' אצלם...

ונקרב את הדברים במקצת, כל דבר שאנחנו לומדים/ שומעים/ יודעים/ צריך שזה יגרום לנו רק להתקרב יותר לה', ולדוגמא, אם שמענו דיבורים חריפים על חומר העניין של תפילה בשעה מאוחרת, ואנחנו מוצאים את עצמינו מסתרכים לשטיבלאך בשעה המתקרבת יותר לצהריים... עלינו להתעלם, כן, להתעלם... כפשוטו מדבורים שאכן אמיתיים לגמרי אבל לא למצבנו העכשווי.. כך גם כל הידע על חומר עיון ביטול תורה והאיסור להפסיק באמצע הלימוד, אם אנחנו מוצאים את עצמינו כבר אחרי כמה שעות ב'שיבת בין הזמנים' והלימוד קרוע לחתיכות, צריך לקחת את כל מה שאנחנו

'נחמו נחמו עמי' יאמר אלוהים. פסוקי ההפטרות הנקריט בשבוע זה מתנגנת על מיתרי הלב, אח.. כמה טוב כמה נעים, הקב"ה בעצמו מבקש מאתנו 'נחמו עמי' אחרי כל תקופת בין המצרים, אחרי האבלות של 'תשעת הימים' ושיאה ביום המר תשעה באב, מנחם אותנו הקב"ה ומבקש מאתנו 'בני התנחמו'.

..... כלל בחורי הישיבות יוצאים בימים אלו למנוחת 'בין הזמנים' לאגור כוחות כדי להמשיך הלאה בעמל התורה הקדושה. כל אחד מאתנו שמע בוודאי הרבה שמועס' בתקופה האחרונה על מהותו של בן ישיבה, על התפקיד המיוחד של נור הבריאה בבין הזמנים, ניצול הזמן, כיבוד הורים והדוגמא האישית של אחד שעמל בתורה, ושלא לדבר על תפילה בזמנה כראוי וכיאות, כל אחד בוודאי חדור מטרה לנצל את הבין הזמנים כמו שצריך, לנהל סדר יום מנוצל, שכולל כל מה שאפשר רק לחלום, החל מתפילה במניין המוקדם ביותר, לימוד עם התפילין אחרי שחרית, סדרים שלמים ב'שיבת בין הזמנים', הספקים, חזרות, וכו'.

כל אחד מתחיל את ה'בין הזמנים' ברגל ימין, אך האם לכולנו זה גם ממשיך כפי הציפיות עד ר"ח אלול? אנחנו מוצאים את עצמינו כשבקושי חולף השבוע הראשון של ביהמ"ז, שואלים את עצמינו מה לעשות כשלא הולך בדיוק לפי התכנית? כשהצבעים החיים שתיאר המשגיח בסוף הזמן, על מתיקנותו של בן עליה המנצל את זמנו בלי רגע בטלה בבין הזמנים רחוקה מאוד מישומה...? כשאז כל הדיבורים המרוממים רק מעלים טעם מר בפה על מה שילכלתי לזכות וכנראה כבר לא אזכה אי פעם...

כדי להבין את הדרך להתמודד במצב הזה נחזור לעניין הנחמה, מה זה בכלל המושג נחמה? לשון שמחה או בכלל צער? ועל מה אפשר להתנחם כשבהמ"ק עדיין לא נבנה? ובנוסף מה כפילות הלשון 'נחמו נחמו' לא מספיק להגיד לנו פעם אחד 'נחמו עמי'?

מטר של שאלות.. אך הדברים בהירים ביותר, ובעיקר מקפלים תחתיהם יסודות איתנים לכל אחד בעבודת הבורא, מה זה באמת לשון נחמה? בבראשית אנו פוגשים לראשונה את הלשון נחמה 'כי נחמתי כי עשיתי' ושם המשמעות הוא לשון צער שהתחרט הקב"ה כביכול שברא את האדם, אך אחר כך בנוח כתוב 'נחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו' שם זה לשון שמחה ונחמה לשון מנוחה, ולכאורה אם נחמה הוא לשון מנוחה ושמחה איך יכול להתהוות מזה לשון צער?

אך האמת ששניהם נכונים, וכפי המתבאר בדברים הבהירים בליקוטי הלכות (הל' יין נסך ד' אות כ"ח) 'עיקר הנחמה הוא התורה' כותב מורנו

שינוי ושיח

שיח ודברים מעולמו של בן ישיבה

ניגונו הצורם של 'כוכב הזמר החסידי'

דקדושה, וכן להפך החזנים והמנגנים דסטרא אחרא פוגמין מלכות דקדושה, ומאריכין את הגלות, ועל ידם נכשלים ונוקשים בני אדם כצפרים האחוזות בפח, על כן צריך להזהר מאוד שלא לשמוע נגינה ממנגן דסטרא אחרא, שאין כוונתו בניגונו לשם שמים כלל, רק בשביל 'ממון' 'וכבוד והתפארות' כי שמיעת קול נגינה שלו מזיק לעבודת הבורא יתברך, וכן להפך, שמיעת קול נגינה 'ממנגן כשר' והגון, טוב לעבודת הבורא יתברך...

[לקו"ע נגינה א. ע"פ לק"מ ג.]

עכשיו אתה מבין למה יצאתי בדיוק בזמן 'שהזמר' הזה התחיל לשיר עם דודי, כמו שאתה יודע אותו זמר לא ידוע כ'ירא שמים' גדול בלשון המעטה... וחלק מההופעות שלו נערכות בצורה שאסורה על פי 'גדרי ההלכה', ולכן העדפתי לצאת ולא לשמוע את הנגינה שלו כדי שח"ו זה לא יזיק לי לעבודת ה' שלי ויגרם לי לאבד את החשק וההיות שיש לי בתורה וביר"ש...

זה מאוד מעניין מה שכתוב כאן... אף פעם לא חשבתי שאם שומעים ניגון ממי שחסר לו 'ביראת שמים' זה יכול להשפיע לרעה על השומע אפי' שהשיר עצמו 'כשר' בתכלית הכשרות... מעניין מאוד לדעת למה זה ככה? ואיך זה בדיוק עובד ההשפעה הזו?

אם אתה רוצה להבין את זה כמו שצריך, פשוט תלמד טוב את התורה הזו בליקוטי מוהר"ן [ח"א סימן ג.] אבל בקיצור, שורש הדברים הוא 'שעולם הנגינה' במקורו הוא עולם גבוה מאוד, וכמו שבקדושה יש לו כוח עצום ורב, כך גם לעומתו בטומאה יש לניגון כוח עצום ושורש בעולמות של הס"א, וכשיש מנגן שאינו הגון וירא שמים, הוא מקבל כוח מאותם 'עולמות' ולכן הנגינה שלו יכולה להזיק ולהחליש בעבודת ה' את מי ששומע אותו...

ותעזור לנו שלא יזיק לנו לעבודתנו שמיעת קול נגון וזמרה משום אדם שבעולם, ואפילו הקולות הפגומים... אל יהא להם כוח להזיק אותנו ולבלבל אותנו מעבודתנו ח"ו...

וברחמ"ק הרבים תעורר 'חבצלת השרון' לשיר בקול נעים גילה ורגן, ויקוים בנו מקרא שכתוב, "זמרו א-לוקים זמרו, זמרו למלכנו זמרו, כי מלך על כל הארץ א-לוקים, זמרו משכיל"...

[לק"ת ג.]

'והזמר' ליווה אותו כשהם מסלסלים יחד וסוחפים איתם את הקהל שהחזיר להם במחייאת כפיים סוערות... בשורה החמישית מהבימה ישב ישראל והתמוגג מנחת על השירה כשהוא מנסה לשתף את חיים בחוויותיו,

היי... חיים תראה איזה יופי! איך שדודי שר אתו ביחד... חיים לא הגיב... ישראל הסתובב לעברו וגילה שהכיסא שלידו ריק וחיים פתאום נעלם כאילו בלעה אותו האדמה, מעניין לאן הוא הלך? בדיוק בחלק הכי יפה של הערב... חבל... אני מקווה שהוא יחזור מהר ולא יפסיד את הדובדבן שבקצפת...

דודי מ'וועד שלישי' היה מרוגש
בנפליים לא רק שהוא זכה
'במקום הראשון' עתה גם הוא
יזכה לשיר על במה אחת יחד עם
אחד מגדולי הזמר החסידי...

מאוחר יותר בערב... הוא פגש בו, היי... חיים לאן נעלמת בסוף התוכנית? אתה לא מבין איזה כיף היה... והחלק הכי 'מעניין' היה בדיוק מתי שיצאת כשדודי הופיע יחד עם... הם שרו כ"כ יפה ועשו 'ביצועים' מדהימים... את האמת... שדווקא 'בגלל זה' יצאתי החוצה השיב לו חיים בעדינות, מה זאת אומרת 'בגלל זה' אתה יכול להסביר לי למה אתה מתכוון?! בטח שאני יסביר לך! אבל לפני זה אני רוצה ללמוד אתך יחד קטע מהספר הקדוש 'ליקוטי עצות' ואז תבין טוב מאוד למה אני מתכוון, הם צעדו יחד לעבר בית המדרש, חיים שלף את הספר מהארון וקרא מתוכו...

ע"י 'נגינה דקדושה' מקימין ומעלין את המלכות

היה זה בשעת צהרים מאוחרת ביום השני של הקעמפ' השנתי שנערך באחד מהקמפוסים המרווחים שבצפון הארץ. 'חדר המשחקים' היה מלא וגדוש מבחורים שעמדו בקוצר רוח וחיכו לתורם במשחקים השונים, חלק מהרמ"ם הסתובבו אף הם בין השולחנות, ושוחחו בידידות עם הבחורים שהרגישו יותר נוח בקרבתם באווירה 'הפתוחה' והמשוחררת ששררה בקעמפ'. גם ישראל וחיים עמדו שם והמתינו לתורם כשהם מפטפטים יחד, מעניין איזה תכנית תהיה היום בערב? שאל חיים בסקרנות, וישראל השיב א"א לדעת מה עלה במוחם הקודח של 'בנצי' ו'שימי' רק בשעה תשע כשהדלתות יפתחו נדע מה מצפה לנו...

מחוגי השעון בחדר האוכל הראו על השעה תשע בערב והמוני הבחורים נהרו לכיוון האולם שהיה ממוקם במרכז הקמפוס, הדלתות נפתחו וכולם מיהרו לתפוס את מקומם בשורות הראשונות הקרובות יותר לבימה, 'בנצי' מוועד שיש נכנס ועלה לבמה לקול תרועת ההמונים, והכריז על 'תחרות שירה' מיוחדת נושאת פרסים 'יקרתיים' שבסופה יבחר נציג אחד בלבד מכל 'וועד' שיזכה לעלות לגמר ויוכרז כמנצח, את ההכרעה יתנו 'שלשת השופטים' שהם בעצמם היו זמרים גדולים ידועי שם מהשורה הראשונה בעולם הזמר החסידי, השופטים עלו בזה אחר זה אל הבמה והתיישבו ליד שולחן עם מיקרופונים שהיה ממוקם בצדה הימני של הבמה, 'התחרות' החלה והראשונים שנבחרו להצגת המועמדים היו כמובן בני וועד א' שבנצי דחף ועודד אותם להעלות כמה שיותר מועמדים, וכך כל 'וועד' בתורו העלה נציגים שהראו את כוחם בחוש המוזיקלי ובכישורים המיוחדים שהם ניחנו בהם... התחרות הצליחה בהחלט לרתק את מאות הבחורים, ומחייאות הכפיים וקריאות העידוד רק הגבירו את המתח והצהלה ששימשו בערבוביה, ורק לאחר זמן ארוך בקול רעש גדול נבחרו סוף סוף המנצחים מכל וועד, ובנצי הכריז על זכייתם בפרסים היקרים שהמתינו להם...

התכנית עדיין לא נגמרה... ובנצי המשיך לרתק את הקהל כשהודיע על כך שעכשיו עוברים לחלק היותר מעניין של הערב בו יופיעו 'השופטים' על הבמה יחד עם המנצחים וינעימו את האירוע בלחנים וניגונים שונים שהם 'בצעו יחד'...

דודי מ'וועד שלישי' היה מרוגש בפליים לא רק שהוא זכה 'במקום הראשון' עתה גם הוא יזכה לשיר על במה אחת יחד עם אחד מגדולי הזמר החסידי... התזמורת התחילה לנגן, דודי התחיל

קו נכספה
03.5011106
הקו של בני הישיבות

בין הזמנים, השפיץ של השנה
תכניות מרתקות שיחברו אותך לאור המיוחד של ימי בין הזמנים

שלוחה 1

נפשי בשאלתי

ליבון ובירור ענינים בעבודת ה'

שאלה:

שלום וברכה!

אנחנו נמצאים בימי בין הזמנים, ובדרך כלל בתקופה זו שהיא כל כך שונה מהאווירה השמורה והמרוממת שיש בישיבה, ומהשקיעות בלימוד שיש בתוך הזמן, אני מרגיש ריחוק וירידה, וזה גורם לי להתרחק עוד יותר. רציתי לשאול אם יש דרך לצאת מההרגשה המחלישה הזאת. תודה רבה.

תשובת אחד מחשובי התלמודי חכמים שליט"א:

אנחנו רגילים לחשוב שהזמנים המוצלחים בחיינו הם הימים שבהם עבודת השם מאירה ומגיעה בקלות, וכשהתנאים סביבנו מעודדים ודוחפים להצלחה.

אוהבים להדחיק ממחשבתנו את העובדה, שאת מעשינו הטובים בתקופות הנעימות הללו ניתן לזקוף ליזכותם של החברה המעודדת / מצב הרוח / מחייבים חיצוניים וכדו'.

אך באמת עיקר מעלת עבודת השם היא כאשר זוכים לעשות את הדברים בכוחות עצמנו. (כמובן רק בסייעתא דשמיא, אך דרך כוח הבחירה והתמודדות, ולא כמציאות חיצונית המפעילה אותנו).

משל על זה נמצא בליקוטי הלכות' (חול המועד א', ב'):

"זה בחינת מה שפתוב בשם הפעל שם טוב זכרוננו לברכה על פסוק: והוא ינהיגנו על מות. על-פי משל, כמו שלומדין התינוק לילך, שתחלה מוליכין אותו ואחר כך מניחין אותו לילך מעצמו וכו'. כן בתחלה מעלין את אדם למעלה ממדרגתו ומסייעין אותו מאד בעבודת ה' ואחר כך מנסין אותו שילך בעצמו, עין שם. וזהו בחינת יום טוב וחל המועד, כי בתחלה מעלין אותו לבחינת קדשה גדולה, בחינת יום טוב, ובאמת הוא למעלה ממדרגתו כפ"ל, ואחר כך משליכין אותו ומנסין אותו כפ"ל. וכו'. ואחר כך זוכה לנצח המלחמה ולעמד בנסיון. וזה בחינת יום טוב שבא אחר חל המועד שזכה לקדשת יום טוב על-ידי נצחון המלחמה."

הבה נתבונן על הילד הקטן במשל.

בתחילה הוא הולך בבטחה מבלי ליפול ולמעוד, ואחר כך פתאום הוא מוצא את עצמו צועד לאט יותר, בקושי, ואפילו נופל מידי פעם.

לו היה לו 'שכל' של אדם בוגר, הוא היה 'מרגיש ריחוק וירידה' וזה היה גורם לו 'להתרחק עוד יותר', להיחלש ולהפסיק לנסות...

ברוך השם לילדים אין כזה 'שכל'. אדרבה, הם נהנים מהאתגר, שמחים להראות לעצמם שהם יכולים לבד, לא נבהלים מהנפילה אלא פשוט קמים, ושוב... ושוב...

נסה להציע לו יד, לילד זה שכבר התחיל לצעוד בעצמו, הוא ידחה אותה... "אני גדול, לא צריך יד!"

אנחנו לא אמורים לחפש ניסיונות, או לייצר 'תוספת בין הזמנים'.

אדרבה, על כל אחד להשתדל תמיד למצוא חברה טובה, סביבה שמורה, מחייבים לימודיים, תלמידי חכמים לשמש, וכל דבר שמחזק את דבקותו בתורה ויראת שמים. השתדלויות אלו הן מצוות דאורייתא בפני עצמן.

אך כשהקדוש ברוך הוא מזמן לנו בעצמו הזדמנויות שבהן "אין לנו על מי להישען" צריך להעריך אותן, ולשמוח מאוד במה שמצליחים

תמיד בין בעליה בין בירידה שהם בחינת: "אם אסק שמים ואציעה שאל" וכו' הינו בין שיזכה לאיזה עליה, לאיזה מדרגה גדולה אף על פי כן אל יעמד שם, ולא יסתפק עצמו בזה רק צריך שיהיה בקי בזה מאד לידע ולהאמין שהוא צריך ללכת יותר ויותר

וכן להפך שאפלו אם יפל, חס ושלום, למקום שיפל אפלו בשאל תחתיות גם כן אל יתיאש עצמו לעולם ותמיד יחפש ויבקש את השם יתברך ויחזק עצמו בכל מקום שהוא בכל מה שיוכל כי גם בשאל תחתיות נמצא השם יתברך וגם שם יכולין לדבק את עצמו אליו יתברך וזה בחינת: "ואציעה שאל הנך" וכו'.

ועקר הדבר שעל ידי שהאדם, כשהוא במדרגה התחתונה מאד ואף על פי כן הוא מחזק עצמו ומאמין שגם שם יש לו תקנה עדין כי גם שם נמצא השם יתברך בבחינת: "ואציעה שאל הנך" אזי ממשיך על עצמו הקדשה משם הקדוש הויה במלוי ס"ג שהוא מחיה את כל הנסוגים אחר מקדשתו להחזיקם לבל יפלו לגמרי, חס ושלום

וכן כשאדם זוכה לבוא לאיזה מדרגה בקדשה העליונה ואף על פי כן אינו עומד שם והוא מתחזק ומתגבר לעלות יותר ויותר אזי ממשיך הקדשה על עצמו משם הקדוש אק"ק במלוי קס"א שהוא בחינת בקי ברצוא כי האדם כפי תנועותיו וכפי התחזקותו בעבודתו יתברך כן גורם ליחד השמות למעלה וממשיך על עצמו הקדשה משם והבן היטב

גם בזמנים שבאמת אנחנו חלילה בנסיגה יש לנו עבודה קדושה, תמיד לחפש ולבקש את השם יתברך, ולחזק עצמנו בכל מקום שהוא, בכל מה שנוכל. ורק על ידי מקומות אלו, עם עבודה קדושה זו, זוכים להגיע לדרך התשובה השלימה - אלול!

הנה אורו עיני

בי טעמתי מעט הדבש הזה

יד סגורה וכל העולם בטוחים שישם נמצא האושר המיוחל

כל אחד כפי שטותו ותאוותו. ואחר כך בסוף הוא פותח את ידו ואין בה כלום כי אין מי שימלא תאוותו אצלו:

גם נדמו כל התאוות של העולם כמו עמודי אור הנכנסין בבית מן אור החמה כנראה בחוש שהם נדמין לעמודים מחמת הזריחה של החמה. וכאלו רוצים לתפס אותן העמודי אור שתופסים וחוטפים ואין בתוך היד כלום כך הם כל התאוות של עולם הזה:

(שיחות הר"ן ו)

היצר הרע דומה כמו מי שהולך ורץ בין בני אדם, וידו סגורה ואין אדם יודע מה בתוכה. והוא מרמה בני אדם ושואל לכל אחד, מה אני אוהב? ולכל אחד נדמה כאלו הוא אוהב מה שהוא מתאוה. ועל כן הכל רצים אחריו כי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ. ואחר כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום. כמו כן ממש היצר הרע שהוא מרמה כל העולם והכל רצים אחריו ומרמה לכל אחד ואחד עד שנדמה לכל אחד ואחד כאלו יש בידו מה שהוא חפץ

המחדש בשובו

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

הטיסות המוזלות לכלל ציבור בני התורה, עם סבסודים משמעותיים למי שמוגיע פעם ראשונה לאומן.

אין כוחנו אלא בפה.

ומכאן תצא הקריאה לכלל הציבור הק', אנא! כפי שנוכחנו בכל דבר ועניין שבמסגרת ארגוננו וביותר בלט הדבר במתחם הק' של ר"ה בשנה דאשתקד, ודהאי שנתא, 'אין כוחנו אלא בפה'. באמת לא היה אחד שחלם שנזכה להגיע עד הלום, לכאלו דברים ומתנות משמים, ובאמת אין זה בכוחנו כלל, כל כוחנו היה ועודנו רק תפילה! תפילה ותפילה ושוב פעם תפילה! ורק בכוח וזכות התפילות זכינו להגיע עד הלום, אשר לא יאומן כי יסופר.

ובכן, אברך/בחור יקר! תפילותיך חשובות ונחוצות לכלל הענייני של המתחם הק' וכו' שחפץ ה' בידנו יצליח על הצד היותר טוב, וכך גם כלל הפעילויות הברוכות של ארגוננו החשוב מחכים ותלויים בתפילותיך, אנא הקדש כמה דקות בכל יום להתפלל שנזכה להוציא מכוח אל הפועל את כל הדברים שבקדושה, ובפרט במתחם המיוחד עם כל ענייניו שמסביב, ובזכות זה נכתב 'חד עם כל בית ישראל בספרן של צדיקים לטוב לנו כל הימים.

חדשות, ואף שלעת עתה נגמרו כבר הכרטיסים החינמיים עדיין מגיעות כל יום בקשות של אברכים ובחורים המתחננים לזכות גם הם להשתתף בקיבוץ הק' ולהיות באומן לראשונה בחייהם. כשברוך ה' אפשר כבר לבשר שאחר פעילות מאומצת של הפעילים המסורים, נפתחת בימים אלו שוב ההרשמה לציבור היקר בני הישיבות הרוצים לזכות להשתתף בקיבוץ הק' בראש השנה לראשונה בחייהם, עם עוד סבסודים והנחות משמעותיות מאוד.

כך גם ההרשמה בעיצומה לכלל הציבור בני הישיבות לנסיעות מוזלות ביותר, בכמה מסלולים, כדי לנסוע יחדיו באהבת חברים בקדושה וטהרה, ולנצל כדבעי את הימים הקדושים ואת הנסיעה הקדושה והדרכים הארוכות לקיבוץ קדוש ומרומם כזה, במגוון תאריכים, והכל במחירים זולים ביותר.

כמו כן מוסרים הפעילים שבימים אלו מושקעים כוחות גדולים בכל ענייני המתחם הק' לרווחת הציבור לבד יחסר המזג בכל פרט ופרט.

"שאי סביב עיניך וראי כולם נקבצו באו לך", כך מתבטא ישעיה הנביא על זמן הגאולה, הרגשה מעין אותה נבואה מורגשת בימים אלו עם ההרשמה הגדולה לקריית בני הישיבות בקיבוץ הק' בר"ה. העיניים רואות והאוזן שומע אך הלב מתקשה להכיל את הדברים, הדרישה העולה מכלל הציבור עולה על כל דמיון, מכל עבר, מכל הערים, הישיבות והכוללים, זורמות פניות ובקשות מכלל הציבור להירשם למתחם הק' ולטיסות המיוחדות המאורגנות ע"י הארגון, אברכים מרביצי תורה, תלמידי חכמים מופלגים, יושבי אהלה של תורה, אברכים עם בחורים מבקשי ה', מכל עבר וזרמות פניות להירשם למתחם והטיסות וכו'. ההרשמה היא ממש של 'כולם נקבצו באו לך'.

'מה נשיב לה' כל תגמולוהי עלינו', בחסדי הבורא עלינו זכינו במסגרת הארגון לעזור לעשרות רבות! של אברכים ובחורים הזוכים בשנה זו להגיע לאומן לראשונה בחייהם לקבל סבסוד מלא על כל הכרטיס טיסה כולל נסיעות פנים! כשהבקשות מציפות את הפעילים העוסקים בעניין נשגב זה, בכל יום בפניות

המה מעידיים

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו זצוקל"ה ויבדלחט"א

מרן החזון איש זצוק"ל

ה'

מספר הגה"ח רבי נתן ליברנמנטש שליט"א, בימי נעוריו בשנת תשי"ט, דובר אז על נסיעה לאומן שהייתה נתונה אז תחת מסך הברזל, על ראש השנה בצורה רשמית ובאישור הרוסים, הרבה מחסידי ברסלב נרשמו לטיסה זאת, אך לבסוף היא לא יצאה לפועל. באותה תקופה עסקתי בהגהת ספרי מרן ה'חזון איש' עם נאמן ביתו הגאון רבי שמריהו גריינמן ז"ל, רבי שמע"ל כששמע על התארגנות הנסיעה ביקש ממני גם הוא להירשם לנסיעה לאומן על ראש השנה, וכשלא הצליח להירשם אף היה לו תערומת מה עלי, כשהבעתי את פליאתי בפניו השיב לי שהוא רוצה לפקוד את קברו של רביה"ק באומן, מאחר שראה את גודל החשיבות של ברסלב ורביה"ק אצל דודו החזון איש, כשהתבטא בפני בזה הלשון 'דער רבי האט גיהלטען זייער שטארק פון רבי נחמן' (הרבי החזיק מאוד מרבי נחמן).

קרית בני הישיבות 'נכספה' זמן יבד ראש השנה תשפ"ו

בשורה משמחת לכלל ציבור בני התורה הע"י

ליוו קצת היסוד חזקת האגודת הציבורית לנחלת ישראל תש"ל
והמסגרת במוסד זה 'קרית בני הישיבות' מאת מרן נחמן

לשד ארבעה ימים בלבד!

ובימי ש' ליל שמי' ר"ה א' בסיון 2020
יאר תש"ל 2020 בליל למועד אש"ל (אש"ל ליל)
והמסגרת בליל למועד אש"ל 2020

ק"מ בברך וזאת הול' ליל הציבור זה יום תש"ל
פסח' בליל למועד אש"ל 2020

ק"מ בברך וזאת הול' ליל הציבור זה יום תש"ל

פסח' אש"ל תש"ל

בקר' נכספה

05.50.11.06 טל' 4

להזמנת כל

ספרי רבינו במקום אחד

דף אחד

0765989131

במחירים זולים

ומשלוח עד הבית

הכי מעניין. הכי מעודכן. אחי חזק!

• קו מוקד ברסלב •

02.999.3.148

שיעורים | עדכונים | ראיונות | תוכניות

077.22.787.12

151.8988.1307

4433.0613.0475

העברת שעות לצד רבני

24 שעות במסגרת בארצות

בשלושה 00

ו"ת פתוח בשירות חי

ס' הר"ר יעקב נתן אנשין

בימי שני בשעה 9.00 בערב

לעדכון על פרטי חברות חדשות

שנפתחו באיזורך

קו נכספה

03-50-111-06

ניתן לתרום דרך 'נדרים פלוס'
ע"ש ע"ש איגוד בני הישיבות-נכספה,
לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב ז"ע

© יו"ל ע"י ארגון 'נכספה' איגוד בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב ז"ע ©
להערות והארות ולתרומות: 05331.16547 או באימייל a0799400036@gmail.com